

După Afaceri
Premium

**Cum încearcă o artistă româncă să cucerească lumea
cu estetica urâtului? "Frumusețea se poate naște
acolo unde te aștepți mai puțin"**

July 1, 2021
By Cristina Rosca

Arts & Design

Cum încearcă o artistă
româncă să cucerească lumea
cu estetica urâtului?
"Frumusețea se poate naște
acolo unde te aștepți mai
puțin". GALERIE FOTO

01 iul 2021 | 304 afișări | de Cristina Roșca

Tudor Arghezi este cunoscut pentru că a introdus conceptul de estetica urâtului în poezia românească, cu ale lui Flori de mucigai. Acest curent exista deja, fiind ridicat la rang de artă de Charles Baudelaire, pentru ca apoi, de-a lungul anilor, să fie utilizat, disecat și „abuzat” în multe domenii, de la literatură la modă și apoi la artă. Puțini au fost însă aceia care și-au construit întreaga carieră în jurul ideii că frumusețea se poate naște acolo unde te aștepți mai puțin, iar Tincuța Marin, o artistă de 26 de ani, este un astfel de exemplu.

„Sunt fascinată de estetica urâtului. Cu toate acestea, stilul evoluează, pictura se schimbă de la o lucrare la alta...“, spune artista. Astfel, compoziția și culoarea s-au schimbat - lucrările realizate în perioada 2017-2020, din seria Teatrul Minții, erau mult mai plate, personajele semănau cu un colaj supradimensionat monocrom în prima fază, un colaj pe care încet-încet ea a adăugat culoare, alte personaje și așa s-a modificat spațiul compozițional.

Tincuța Marin este o artistă contemporană din Galați care trăiește și lucrează la Cluj-Napoca. Ea este preocupată în principal de pictură, dar în același timp explorează și alte zone ale artei, cum ar fi ceramica, sculptura sau instalațiile.

„Universul pictural al Tincuței Marin ne conduce într-o lume fantastică, o poveste fără început și sfârșit, care se continuă prin fiecare lucrare, adăugând câte un nou capitol poveștii sale“, spune Andrei Jecza, fondatorul Jecza Gallery din Timișoara, unde artista are în prezent o expoziție personală. El adaugă că, născută într-o familie de artiști, în care arta este la ea acasă, Tincuța Marin a descoperit pictura de la vârste fragede, când „desena mai mult decât să vorbească“, după cum i-a mărturisit chiar ea într-o discuție.

„Pentru un artist care aproape trăiește în atelier, lucrând de dimineața până seara, nu cred că există viața dincolo de artă. Tincuța Marin trăiește prin pictură, iar picturile ei își găsesc deseori oglindirea în viața cotidiană a artistei“, adaugă galeristul.

Când a știut artista că vrea să se îndrepte către acest domeniu? A fost un talent, o „moștenire“ de familie, o întâmplare?

„Această întrebare o aud destul de des. Mereu lumea crede că talentul se moștenește. În cazul meu a fost ceva natural, a venit de la sine, cumva din familie“, spune ea.

Mamei sale îi plăcea să facă reproduceri după pictorii realiști ruși. Tincuța își amintește și acum de momentele când o urmărea cum pictează în ulei. Îi plăcea cum mirosoarele.

„Apoi, fratele meu mai mare Florin este profesor de sculptură la Universitatea de Arte din Cluj, iar sora mea Liliana este profesor de ceramică. Totul a venit natural, nu știu cum să zic altfel.“

Totuși, ea spune că profesorii care i-au îndrumat pașii ar putea fi considerați mentorii săi. În cazul lor însă, ei nu au influențat-o pe artistă, ci au încurajat-o doar, i-au dat libertatea de a face ce își dorește. „Profesorii sunt doar la școală, dar în atelier ești de unul singur și tot tu trebuie să faci tot.“ Tincuța Marin spune că toate operele îi poartă semnătura, așa că nu se identifică mai degrabă cu o lucrare decât cu o alta, cu ceva recent mai degrabă decât cu ceva din trecut. Totodată, subiectul operei a rămas același, estetica urâtului. Ea spune că nu ar ști să spună prin ce se remarcă creațiile ei. Declară că e într-o continuă căutare. „Nu aș vrea să am un stil anume sau să îl pot defini.“

Andrei Jecza spune însă că părerea sa despre lucrările Tincuței Marin este că atrag privitorul prin măestria amestecurilor de culoare, ea stăpânind foarte bine compoziția. „Picturalitatea lucrărilor ei atrage, dar asta se întâmplă des la pictorii generației ei, acordurile de culoare se învață, totuși ceea ce este cu adevărat particular în cazul Tincuței Marin este dincolo de culori - ea ne călăuzește într-o lume care sălășluiește în fiecare dintre noi, unde binele luptă împotriva răului, ca într-un basm contemporan despre lumea actuală.“

Ea lucrează în prezent la prima sa expoziție personală la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca, care va include pictură și ceramică. În această perioadă mai lucrează și la un nou personaj, care însă nu va apărea prea curând în lucrări. „Trebuie să îl las pe Bigfoot (frecvent întâlnit în opera sa - n. red.) să mai călătorească un pic prin istoria artei.“

Nu îi place să își facă planuri, așa că nu știe ce o așteaptă în 2021. În prezent are o expoziție personală la Galeria Jecza din Timișoara, curatoriată de Domenico de Chirico, urmează o expoziție personală la Muzeul de Artă din Cluj-Napoca, o expoziție de grup la Stockholm și probabil altele spre sfârșitul anului.

Andrei Jecza, de la galeria din Timișoara ce-i poartă numele, spune că după cum ne învață istoria recentă, mereu un artist român devine mai întâi cunoscut internațional și apoi este recunoscut în țara lui.

„Cred că pentru un artist atât de tânăr ca Tincuța Marin este foarte important să îi fie recunoscut talentul, acest lucru îi dă aripi, încredere și puterea de a năzui și mai sus și mai departe.“

El adaugă că artistei îi place să își arate operele lumii, mai ales pe Instagram, dar nu este ahtiată după succes. „Cred că acest binom este foarte important pentru orice artist - faima te poate ușor îmbăta cu apă rece uneori.“ Abordarea ei cu privire la acest subiect este mai degrabă „nu e nici o grabă, acum e momentul să lucrez.“ „Pentru noi ca galeriști este important să îi putem crește vizibilitatea și recunoașterea internațională, întrucât odată cu recunoașterea vin și colecțiile muzeale sau private foarte importante“, adaugă galeristul.

Colecții din țară și, încet-încet, din Europa sunt deja interesate sau au achiziționat deja lucrările ei, adaugă el. „Pe mine, din postura de colecționar, ce m-a atras la operele Tincuței Marin a fost limbajul vizual unic și abilitatea operele ei de a transmite un mesaj global“, spune un colecționar străin care i-a cumpărat creațiile artistei. Bogăția compoziției – ce integrează referințe istorice și mitologice -, arhitectura atent

construită a operelor și personajul Bigfoot atrag atenția colecționariilor din toată lumea, adaugă un altul.

„Probabil că atunci când cei mai importanți colecționari aleg să includă lucrările sale în colecțiile lor, când muzeele aleg să îi dedice expoziții, când revistele de specialitate scriu despre el, când ajunge să fie expus în bienale, atunci putem spune că un artist este cunoscut.“

În opinia lui Andrei Jecza, artiștii sunt cei mai buni catalizatori ai timpurilor în care trăim, definindu-i ca un seismograf emoțional al lumii.

Tincuța Marin spune că pe ea nu a afectat-o deloc pandemia. „Toată lumea a fost un pic speriată la început, dar nu aveam altceva de făcut decât să lucrez mai departe, ca și până acum, și să îmi văd de treaba mea.“

Realmente, în prima perioadă de izolare, Tincuța Marin s-a mutat în atelierul fratelui ei, iar aici a realizat o serie de picturi pe lemn de mici dimensiuni. Bigfoot însă trăiește într-o altă lume în care prea puțin contează o pandemie, atunci când lupți ca binele să învingă.

Tincuța spune că atunci când lucrează ascultă muzică. Începe cu tehno, muzică instrumentală și teatru radiofonic, iar spre seară ascultă muzică simfonică.

În plus, sunt o groază de artiști care îi plac, care o inspiră. „I-aș numi aici pe o parte dintre ei, respectiv Bruegel cel Bătrân (Peter Bruegel the Elder), Hieronymus Bosch, Balthus, Bonnard, Matisse, Chagall, Magritte, Kirchner și așa mai departe.“ Când vine vorba însă de artiști contemporani pe care îi admiră, ea spune că e mai bine ca numele lor să rămână un mister. Ca și operele ei de altfel.

[Source](#)